

ת"פ 44342/06/19 - מדינת ישראל נגד יורי סרגייב

בית משפט השלום באילת

ת"פ 44342-06-19 מדינת ישראל נ' סרגייב

בפני	כב' השופטת ליאורה אדלשטיין
מאשימה	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עוה"ד דרור אקלר
נגד	יורי סרגייב
נאשם	ע"י ב"כ עו"ד אלעד אלקיס

החלטה

לפני הודעת המאשימה על תיקון כתב האישום לפי סעיף 91 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב - 1982.

על פי סעיף זה, שכותרתו "תיקון כתב אישום בידי התובע":

"תובע רשאי, בכל עת עד לתחילת המשפט, לתקן כתב אישום, להוסיף עליו ולגרוע ממנו, במסירת הודעה לבית המשפט המפרטת את השינוי; בית המשפט ימציא העתק מן ההודעה לנאשם".

רקע

תיק זה היה קבוע להקראה ב"יום מענה". טרם כניסת הצדדים לאולם, הם באו בדברים ביניהם על מנת לנסות ולהגיע להסדר. משלא הגיעו להסדר, נכנסו ב"כ המאשימה וב"כ הנאשם לאולם ומילותיה הראשונות של ב"כ המאשימה, עו"ד תום נקש, היו **"בטרם מענה אנו נבקש להגיש כתב אישום מתוקן"**.

על אתר, הודיע ב"כ הנאשם כי הוא יתנגד, אך ביקש לדחות את הדיון בהעדרו של מתורגמן. הדיון אכן נדחה ואחריו הגישה המאשימה את ההודעה על תיקון כתב האישום, כאשר בפתח ההודעה היא מציינת שהדבר נעשה בהמשך לאותו דיון. בית המשפט נענה לבקשה וכתב האישום המתוקן תויק בתיק בית המשפט ונשלח לנאשם.

בדיון הבא ביקש ב"כ הנאשם שבית המשפט יעיין מחדש בהחלטתו והזכיר לבית המשפט כי כבר בדיון הקודם הודיע שיתנגד להודעת התיקון. לאחר דין ודברים, הוחלט שהסגור יוכל להגיש את תגובתו להודעת המאשימה, והמאשימה תוכל להגיש תשובה לאחר מכן, כאשר בסופו של דבר תינתן החלטת בית המשפט בהודעת התיקון. בהחלטה אף הוסבר

כי בקבלו בתאריך 20.2.2020 את הודעת התיקון, לא עיין בית המשפט בנבכי התיק, ולא היה ער לכך שהסנגור הודיע א-פריורי שיתנגד להודעה.

כעת נמצאים בפני בית המשפט תגובת הנאשם ותשובת המאשימה להודעת התיקון וניתן לתת בהן החלטה.

טענות הנאשם

הנאשם טוען כי כתב האישום המקורי לא כלל עתירה למאסר. מדובר בנאשם ללא עבר פלילי הטוען לחפותו - על כן אינו מעוניין להגיע להסדר עם המאשימה. כשנודעו לנציג המאשימה, במסגרת ההתדברות שקדמה לכניסה לאולם, העובדה שהנאשם מיוצג על ידו ועמדתו, מסר לו זה כי בכוונתו לתקן את כתב האישום ולהוסיף עתירה למאסר.

מוסיף ב"כ הנאשם ואומר שב"כ המאשימה מסר לו שהתכוון לתקן את כתב האישום עוד קודם לפגישתם, לאחר שעייין בתיק וראה שעתירה למאסר חסרה בו.

עוד טוען ב"כ הנאשם, שלו הייתה קיימת בתיק זה מלכתחילה עתירה למאסר, ספק אם היה התיק נחשב כ- "מתאים ליום מענה" כמו שמעידה החותמת שהוטבעה עליו על ידי המאשימה. למעשה ניתן להבין מתגובת ב"כ הנאשם שהוא חושב שהתיקון נעשה לא עקב השמטה, אלא רק מכיוון שהנאשם לא הסכים להסדר ועמד על חפותו. הוא למד זאת מכך שהתיק עבר כביכול בדיקה כפולה: פעם אחת כאשר נוסח ונכתב כתב האישום ולא נכללה בו עתירה למאסר - ופעם שנייה כאשר החליט התובע שהתיק מתאים ליום מענה והטביע עליו את חותמתו. הדבר מאפשר למאשימה לעשות שימוש בטיעוני ההגנה לצורך תיקון כתב האישום, במטרה להרע את מצבו של הנאשם, על כן לדעתו מדובר בהתנהלות לא ראויה ולא הגונה. מצטט הסנגור שתי החלטות של כב' השופט ד"ר אבינור, בהן דחה בקשה לתיקון כתב האישום (תיק פלילי 40147-08-13 ותיק פלילי 2511-01-14) בשל הנימוק שהאינטרס הציבורי להגיע להבנות מחוץ לכתלי בית המשפט, חשוב יותר מאשר עיוות הדין הלכאורי (אם לא יתוקן כתב האישום - ל.א.). עוד הוא מצטט את ערעור פלילי 18212-06-11 שבו קיבל בית המשפט המחוזי את ערעור הנאשם בהסכמה וביטל את עונש המאסר בפועל, מכיוון שבתחילת ההליך לא עתרה המאשימה לעונש מאסר בפועל.

טענות המאשימה

למאשימה סמכות לתקן את כתב האישום, כל עוד לא החל המשפט בלא צורך בקבלת אישור בית המשפט. עתירת הנאשם מהווה למעשה ערעור על החלטת בית המשפט וערעור זה דינו להישמע בערכאה גבוהה יותר. תגובת הנאשם אינה נדרשת לפי סעיף 91, ולבית המשפט אין סמכות להתערב בשיקול דעתה של התביעה. התובע מפנה לעניין זה לכתוב בספרו של המלומד י. קדמי בספרו "סדר הדין בפלילים" (חלק שני) (הליכים שלאחר כתב אישום - הדין בראי הפסיקה) מהדורת תשס"ט -2009, עמ' 948.

המאשימה טוענת כי הפסיקה אליה הפנה הסנגור דנה בבקשות לתיקון כתב האישום לאחר ביצוע ההקראה ולכן אינה רלבנטית.

עוד מוסיפה המאשימה וטוענת כי התיקון שהתבקש אינו תיקון מהותי שנעשה לאחר חשיפת קו ההגנה, ולא רק זאת - אף זאת, אין קשר בינו ובין הודעת ב"כ הנאשם כי הנאשם לא מייצג את עצמו אלא שהוא מייצג אותו, ולכך שבכוונתו לטעון לחפותו, שעה שהחלטה על תיקון כתב האישום גמלה בליבו של התובע טרם הפגישה. עוד טוענת המאשימה כי לא מדובר בניצול לרעה של קו ההגנה, שכן קו זה - למעט טענת הנאשם כי יטען לחפותו - לא נחשף בפניה ומדובר בתיקון לעניין העונש.

דין והכרעה

אכן ההחלטות שציטט הסנגור מתייחסות למצבים שבהם הוגשה בקשה לתיקון כתב האישום שלא לפי סעיף 91, או שבית המשפט קבע שסעיף 91 אינו חל (ראה למשל תיק פלילי 40147-08-13 החלטה מיום 10.11.2013 כב' השופט אבינור).

לגופו של עניין יאמר, כי התיקון מתייחס רק לסוג העונש ולא כולל כל תיקון לגבי עובדות המקרה או העבירה.

הסנגור עצמו אינו חולק על דברי התובע שמסר לו כי גמלה בלבו החלטה לתקן את כתב האישום, טרם שיחתו עמו. אם כן, תיקון זה אינו מושפע מעמדת הנאשם או מדברים שהתגלו לתובע משיחתו עם ב"כ הנאשם.

נניח שהמאשימה עשתה שימוש לרעה בהזדמנות שנקרתה לפניה, במסגרת יום מענה, כאשר באה בדברים עם הנאשם ואז הגישה את הודעתה לתיקון כתב האישום; נניח שהמאשימה משתמשת בעתירה למאסר כ"שוט" על מנת לשכנע את הנאשם להגיע עמה להסדר, דבר שעולה מבין השורות של תגובת ב"כ הנאשם; במקרה כזה, תרופתו של הנאשם הינה בשלב הטענות המקדמיות או לאחר מכן בשלב הטיעונים לעונש, או בהגשת עתירה לביטול כתב האישום או תיקונו, כאשר עתירה זאת אינה מתבררת ואינה בסמכותו של בית משפט זה.

אולם, היות והמשפט אכן טרם החל, אין לבית משפט זה סמכות להתערב בהודעת התובע כי הוא מתקן את כתב האישום.

על כן, החלטתי מיום 20.02.2020 תעמוד על כנה.

קובעת להקראת כתב האישום ליום 09.06.2020 בשעה 10:00.

ניתנה היום, כ"ג אדר תש"פ, 19 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.